

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

DECYZJA NR 1482/2007/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 11 grudnia 2007 r.

ustanawiająca wspólnotowy program poprawy skuteczności systemów podatkowych na rynku wewnętrznym (program Fiscalis 2013) i uchylająca decyzję nr 2235/2002/WE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja nr 888/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 marca 1998 r. ustanawiająca program działań Wspólnoty na rzecz poprawy funkcjonowania systemów podatków pośrednich rynku wewnętrznego (program Fiscalis) ⁽³⁾ (dalej zwany „Programem 2002”) oraz decyzja nr 2235/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2002 r. przyjmująca wspólnotowy program poprawy skuteczności systemów podatkowych na rynku wewnętrznym (program Fiscalis 2003–2007) ⁽⁴⁾ (dalej zwany „Programem 2007”) przyczyniły się w znaczącym stopniu do osiągnięcia celów Traktatu. Dlatego wskazana jest kontynuacja działań podjętych w ramach tych programów. Program ustanowiony na mocy niniejszej decyzji (zwany dalej „Programem”) powinien obowiązywać przez okres sześciu lat, aby jego okres obowiązywania pokrywał się z okresem obowiązywania wieloletnich ram finansowych zawartych w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą a Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej oraz należytego zarządzania finansami ⁽⁵⁾.
- (2) Efektywne, jednolite i skuteczne stosowanie prawa wspólnotowego na rynku wewnętrznym jest niezbędne dla

funkcjonowania systemów podatkowych, a w szczególności dla ochrony krajowych interesów finansowych, poprzez zwalczanie uchylania się od zobowiązań podatkowych i unikania płacenia podatków, unikanie zakłóceń konkurencji oraz zmniejszanie obciążeń nakładanych na administrację i podatników. Zadanie osiągnięcia takiego efektywnego, jednolitego i skutecznego stosowania prawa wspólnotowego spoczywa na Wspólnocie działającej we współpracy z państwami członkowskimi. Skuteczna i efektywna współpraca pomiędzy obecnymi i ewentualnymi przyszłymi państwami członkowskimi oraz pomiędzy nimi a Komisją stanowi podstawowy element funkcjonowania systemów podatkowych i walki z nadużyciami. Program powinien również przyczynić się do określenia praktyk legislacyjnych i administracyjnych, które utrudniają współpracę, oraz możliwych sposobów usunięcia przeszkód w takiej współpracy.

- (3) W celu wsparcia procesu przystąpienia krajów kandydujących, należy ustanowić praktyczne środki umożliwiające administracjom podatkowym tych krajów podjęcie pełnego zakresu zadań wymaganych przez prawodawstwo wspólnotowe od dnia ich przystąpienia. W związku z tym Program powinien być otwarty dla krajów kandydujących. Podobne podejście należy przyjąć w odniesieniu do potencjalnych krajów kandydujących.
- (4) Bezpieczne, skomputeryzowane transeuropejskie systemy łączności i wymiany informacji, finansowane w ramach Programu 2007, odgrywają podstawową rolę we wzmacnianiu systemów podatkowych we Wspólnocie, a zatem należy kontynuować ich finansowanie. Ponadto powinna istnieć możliwość zawarcia w Programie dodatkowych systemów wymiany informacji związanych z podatkami, takich jak system przemieszczania i monitorowania wyrobów akcyzowych (EMCS) ustanowiony decyzją nr 1152/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym i nadzoru nad nimi ⁽⁶⁾ oraz system wymagany do celów dyrektywy Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 27.4.2007, str. 1.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 czerwca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 22 listopada 2007 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 126 z 28.4.1998, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 341 z 17.12.2002, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 885/2004 (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 162 z 1.7.2003, str. 5.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 157 z 26.6.2003, str. 38. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/98/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 129).

- (5) Doświadczenie nabyte przez Wspólnotę w trakcie realizacji programów 2002 i 2007 wskazuje, iż spotkania urzędników pochodzących z różnych krajowych administracji w ramach działań na płaszczyźnie zawodowej takich jak wizyty robocze, seminaria, grupy projektowe i kontrole wielostronne przyczyniają się do osiągnięcia celów takich programów. Dlatego też działania takie należy kontynuować. Powinna istnieć możliwość opracowania nowych rodzajów działań, aby skuteczniej zaspokoić ewentualne potrzeby.
- (6) Doświadczenie uzyskane w ramach programów 2002 i 2007 wskazuje, że skoordynowany rozwój i przeprowadzanie wspólnych programów szkoleniowych prowadzą do realizacji celów takich programów, w szczególności poprzez osiągnięcie wysokiego poziomu wiedzy w zakresie prawa wspólnotowego. Powinny zostać w pełni zbadane możliwości, jakie w tym kontekście oferuje nauczanie drogą elektroniczną.
- (7) Urzędnicy odpowiedzialni za kwestie podatków muszą posiadać odpowiednią znajomość języków, aby współpracować i uczestniczyć w Programie. Państwa uczestniczące w Programie powinny im zapewnić niezbędne kursy językowe.
- (8) Powinno się zapewnić możliwość zorganizowania pewnych działań z udziałem ekspertów, takich jak urzędnicy państw trzecich lub przedstawiciele organizacji międzynarodowych.
- (9) Ocena śródkresowa dotycząca programu 2007 potwierdziła, że należy udostępnić wszystkim krajom uczestniczącym oraz Komisji informacje wynikające z działań realizowanych w ramach Programu.
- (10) Choć zasadnicza odpowiedzialność za realizację celów Programu spoczywa na krajach uczestniczących, udział Wspólnoty jest potrzebny do skoordynowania działań podejmowanych w ramach Programu, jak również do zapewnienia infrastruktury i niezbędnych bodźców.
- (11) Ponieważ cele niniejszej decyzji nie mogą zostać zrealizowane w odpowiednim stopniu przez państwa członkowskie, i ze względu na skalę i skutki działania mogą być skuteczniej realizowane na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia tych celów.

- (12) Niniejsza decyzja określa na cały okres obowiązywania Programu kopertę finansową, stanowiącą główne odniesienie w rozumieniu pkt 37 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami dla władzy budżetowej w ramach corocznej procedury budżetowej.
- (13) Środki konieczne do wykonania niniejszej decyzji powinny być przyjmowane zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Program Fiscalis 2013

1. Niniejszym ustanawia się wieloletni program działań Wspólnoty (Fiscalis 2013) (zwany dalej „Programem”) na okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. w celu usprawnienia działania systemów podatkowych w ramach rynku wewnętrznego.

2. Program składa się z następujących działań:

- a) systemy łączności i wymiany informacji;
- b) kontrole wielostronne w rozumieniu art. 2 ust. 4;
- c) seminaria i grupy projektowe;
- d) wizyty robocze;
- e) działalność szkoleniowa oraz
- f) inne podobne działania wymagane dla osiągnięcia celów Programu.

Uczestnictwo w działaniach, o których mowa w lit. b)–f), jest dobrowolne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

Artykuł 2**Definicje**

Na użytek niniejszej decyzji zastosowanie mają następujące definicje:

1. „podatki” oznaczają następujące podatki stosowane w krajach uczestniczących w rozumieniu art. 3 ust. 1:
 - a) podatek od wartości dodanej;
 - b) podatek akcyzowy od wyrobów alkoholowych, tytoniowych, jak również podatek nałożony na produkty energetyczne i energię elektryczną przewidziane odpowiednio w dyrektywach 92/83/EWG ⁽¹⁾, 95/59/WE ⁽²⁾ oraz 2003/96/WE ⁽³⁾;
 - c) podatki od dochodu oraz kapitału, o których mowa w art. 1 ust. 2 dyrektywy 77/799/EWG ⁽⁴⁾;
 - d) podatki od składek ubezpieczeniowych, o których mowa w art. 3 dyrektywy 76/308/EWG ⁽⁵⁾;
2. „administracja” oznacza organy i inne podmioty publiczne w krajach uczestniczących odpowiedzialne za kwestie podatków lub działania związane z podatkami;
3. „urzędnik” oznacza pracownika administracji;
4. „kontrola wielostronna” oznacza skoordynowaną kontrolę odpowiedzialności podatkowej jednego podatnika lub większej liczby powiązanych podatników, zorganizowaną przez dwa lub więcej krajów uczestniczących o wspólnych lub komplementarnych interesach, w tym co najmniej jedno państwo członkowskie.

Artykuł 3**Udział w Programie**

1. Krajami uczestniczącymi są państwa członkowskie i kraje, o których mowa w ust. 2.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 21). Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 2005 r.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 291 z 6.12.1995, str. 40). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/10/WE (Dz.U. L 46 z 16.2.2002, str. 26).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, str. 51). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/75/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 100).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotycząca wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich (Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/98/WE.

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń wynikających z operacji będących częścią systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz rolniczych opłat wyrównawczych i opłat celnych (Dz.U. L 73 z 19.3.1976, str. 18). Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.

2. Udział w Programie jest otwarty dla następujących krajów:

- a) krajów kandydujących korzystających ze strategii przedakcesyjnej, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych krajów w programach wspólnotowych określonych w stosownej umowie ramowej i decyzjach Rady Stowarzyszenia oraz
- b) potencjalnych krajów kandydujących, zgodnie z postanowieniami, które należy określić z tymi krajami po zawarciu umów ramowych dotyczących ich udziału w programach wspólnotowych.

3. Kraje uczestniczące są reprezentowane przez urzędników.

Artykuł 4**Cele**

1. Ogólnym celem Programu jest usprawnienie prawidłowego funkcjonowania systemów podatkowych w ramach rynku wewnętrznego poprzez zacieśnienie współpracy pomiędzy krajami uczestniczącymi, ich administracjami i urzędnikami.

2. Szczególnymi celami Programu są:

- a) w zakresie podatku od wartości dodanej i podatków akcyzowych:

- (i) zapewnienie skutecznej, efektywnej i szeroko zakrojonej wymiany informacji oraz współpracy administracyjnej;

- (ii) umożliwienie urzędnikom osiągnięcia wysokiego poziomu wiedzy w zakresie prawa wspólnotowego i jego stosowania w państwach członkowskich oraz

- (iii) zapewnienie ciągłego usprawniania procedur administracyjnych z uwzględnieniem potrzeb administracji i podatników poprzez rozwój i rozpowszechnienie dobrej praktyki administracyjnej;

- b) w zakresie podatków od dochodu i kapitału:

- (i) zagwarantowanie skutecznej i sprawnej wymiany informacji i współpracy administracyjnej, w tym wymiany dobrych praktyk administracyjnych oraz

- (ii) umożliwienie urzędnikom osiągnięcia wysokiego poziomu wiedzy w zakresie prawa wspólnotowego i jego wdrożenia w państwach członkowskich;

- c) w zakresie podatków od składek ubezpieczeniowych – poprawa współpracy między administracjami, zapewniająca lepsze stosowanie obowiązujących zasad oraz
- d) w odniesieniu do krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących – uwzględnienie szczególnych potrzeb tych krajów, tak, aby podjęły one w zakresie ustawodawstwa podatkowego oraz zdolności administracyjnej środki niezbędne dla ich przystąpienia do Unii Europejskiej.

Artykuł 5

Program pracy i wskaźniki

Komisja ustala corocznie program pracy zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 17 ust. 2. Program ten oparty jest na planie działań przewidzianych na dany rok budżetowy oraz oczekiwanym podziale środków finansowych. Program pracy ogłaszany jest na stronie internetowej Komisji.

Program pracy obejmuje wskaźniki dla szczegółowych celów Programu określonych w art. 4 ust. 2, które wykorzystuje się do oceny Programu w ramach oceny śródkresowej i końcowej zgodnie z art. 19.

ROZDZIAŁ II

DZIAŁANIA W RAMACH PROGRAMU

Artykuł 6

Systemy łączności i wymiany informacji

1. Komisja i państwa członkowskie zapewniają funkcjonowanie systemów łączności i wymiany informacji, o których mowa w ust. 2.
2. Systemy łączności i wymiany informacji obejmują:
 - a) wspólną sieć łączności/wspólny interfejs (CCN/CSI);
 - b) system wymiany informacji o VAT (VIES);
 - c) systemy akcyzowe;
 - d) system przemieszczania i monitorowania wyrobów akcyzowych (EMCS);
 - e) wszelkie nowe systemy łączności i wymiany informacji związane z podatkami, utworzone na mocy prawodawstwa wspólnotowego i przewidziane w programie pracy, o którym mowa w art. 5.

3. Wspólnotowymi elementami systemów łączności i wymiany informacji jest sprzęt, oprogramowanie i połączenia sieciowe, wspólne dla wszystkich państw członkowskich.

Komisja, w imieniu Wspólnoty, zawiera niezbędne umowy, aby zapewnić należyte działanie tych elementów.

4. Elementy systemów łączności i wymiany informacji nienależące do Wspólnoty obejmują krajowe bazy danych stanowiące część tych systemów, połączenia sieciowe pomiędzy częściami systemów należącymi do Wspólnoty i nienależącymi do Wspólnoty oraz oprogramowanie i sprzęt, jakie każde państwo członkowskie uważa za stosowne dla zapewnienia pełnego funkcjonowania tych systemów w ramach całej swojej administracji.

Państwa członkowskie zapewniają należyte działanie elementów nienależących do Wspólnoty i ich współdziałanie z elementami należącymi do Wspólnoty.

5. Komisja koordynuje, we współpracy z państwami członkowskimi, te zagadnienia dotyczące utworzenia i funkcjonowania elementów systemu i infrastruktury należących do Wspólnoty i nienależących do Wspólnoty, o których mowa w ust. 2, które są konieczne do zapewnienia ich należytego działania, wzajemnego połączenia i ciągłego rozwoju. Państwa członkowskie przestrzegają harmonogramów i terminów, które zostały wyznaczone, aby osiągnąć wymienione cele.

Artykuł 7

Kontrole wielostronne

Kraje uczestniczące wybierają spośród organizowanych przez siebie wielostronnych kontroli te, których koszty ma ponieść Wspólnota zgodnie z art. 14. Po każdej takiej kontroli sprawozdanie z oceny jest przedkładane Komisji.

Artykuł 8

Seminaria i grupy projektowe

Komisja i kraje uczestniczące organizują wspólnie seminaria i grupy projektowe.

Artykuł 9

Wizyty robocze

1. Kraje uczestniczące mogą organizować dla urzędników wizyty robocze. Wizyty robocze nie trwają dłużej niż miesiąc. Każda wizyta robocza ukierunkowana jest na określoną dziedzinę zawodową i jest odpowiednio przygotowana, monitorowana, a następnie oceniana przez odnośnych urzędników i odnośne administracje.

2. Kraje uczestniczące umożliwią urzędnikom składającym wizyty robocze aktywny udział w działaniach administracji będącej gospodarzem. W tym celu urzędnicy składający wizyty robocze są uprawnieni do przeprowadzania czynności powierzonych im przez administrację będącą gospodarzem zgodnie z jej systemem prawnym.

3. W trakcie wizyty roboczej odpowiedzialność cywilna urzędnika składającego wizytę roboczą w zakresie wykonywanych przez niego czynności jest taka sama jak pracowników administracji będącej gospodarzem. Urzędnicy składający wizyty robocze podlegają takim samym zasadom zachowania tajemnicy służbowej i przejrzystości jak urzędnicy administracji będącej gospodarzem.

Artykuł 10

Szkolenia

1. Kraje uczestniczące ułatwiają we współpracy z Komisją zorganizowaną współpracę między krajowymi jednostkami prowadzącymi szkolenia i urzędnikami odpowiedzialnymi za szkolenie administracji podatkowych, w szczególności za pomocą następujących środków:

- a) rozwijania istniejących programów szkoleniowych i, w razie konieczności, tworzenia nowych programów w celu zapewnienia wspólnego podstawowego programu szkoleń dla urzędników i umożliwienia im zdobycia niezbędnych umiejętności zawodowych i wiedzy;
- b) w stosownych przypadkach, umożliwienia udziału urzędników ze wszystkich krajów uczestniczących w programach szkoleniowych w zakresie podatków, w przypadku gdy kursy takie kraj uczestniczący oferuje swoim urzędnikom;
- c) w stosownych przypadkach, tworzenia niezbędnych metod dotyczących wspólnych szkoleń.

2. Kraje uczestniczące zapewniają, w stosownych przypadkach, włączenie wspólnie rozwijanych programów szkoleń, o których mowa w ust. 1 lit. a), do krajowych programów szkoleń.

Kraje uczestniczące zapewniają swoim urzędnikom szkolenia wstępne oraz ustawiczne, konieczne do zdobycia wspólnych umiejętności zawodowych i wiedzy zgodnie z programami szkoleniowymi oraz szkolenia językowe, niezbędne do osiągnięcia przez urzędników odpowiedniego poziomu znajomości języka, pozwalającego na uczestnictwo w Programie.

Artykuł 11

Uczestnictwo w działaniach w ramach Programu

Eksperti, tacy jak przedstawiciele organizacji międzynarodowych i urzędnicy państw trzecich, mogą uczestniczyć w działaniach organizowanych w ramach Programu w przypadku gdy jest to konieczne dla realizacji celów określonych w art. 4.

Artykuł 12

Wymiana informacji

Kraje uczestniczące oraz Komisja prowadzą wzajemną wymianę informacji wynikających z działań realizowanych w ramach Programu, o których mowa w art. 1 ust. 2, o ile wymiana tych informacji przyczynia się osiągnięcia celów Programu.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 13

Ramy finansowe

1. Koperta finansowa dla realizacji Programu w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. wynosi 156 900 000 EUR.

2. Władza budżetowa zatwierdza roczne przydziały środków finansowych w granicach wieloletnich ram finansowych zgodnie z pkt 37 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami.

Artykuł 14

Wydatki

1. Wspólnota i kraje uczestniczące ponoszą wydatki niezbędne do realizacji Programu zgodnie z ust. 2–6.

2. Wspólnota pokrywa następujące wydatki:

- a) koszty nabycia, rozwoju, instalacji, utrzymania i bieżącej eksploatacji elementów składowych systemów łączności i wymiany informacji należących do Wspólnoty, o których mowa w art. 6 ust. 3;
- b) koszty podróży i pobytu ponoszone przez urzędników z krajów uczestniczących związane z kontrolami wielostronnymi, wizytami roboczymi, seminariami i grupami projektowymi;
- c) koszty organizacji seminariów;
- d) koszty podróży i pobytu ponoszone przez uczestniczących w działaniach ekspertów, o których mowa w art. 11;
- e) koszty nabycia, rozwoju, instalacji i utrzymania systemów szkoleniowych oraz modułów, w zakresie, w jakim są one wspólne dla wszystkich krajów uczestniczących oraz

f) koszty innych działań, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. f), maksymalnie do wysokości 5 % całkowitych kosztów Programu.

3. Kraje uczestniczące współpracują z Komisją, aby zapewnić wykorzystanie środków finansowych zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”) Komisja określa zasady dotyczące finansowania wydatków oraz informuje o nich kraje uczestniczące.

4. Zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 17 ust. 2, Komisja podejmuje wszystkie niezbędne kroki związane z zarządzaniem budżetem Programu.

5. Środki finansowe przydzielone na rzecz Programu mogą również obejmować wydatki dotyczące działań przygotowawczych, monitorujących, kontrolnych oraz związanych z audytem i oceną, wymaganych bezpośrednio dla zarządzania Programem i do realizacji jego celów; w szczególności dotyczy to badań, spotkań, działań informacyjnych i publikacyjnych, wydatków związanych z sieciami informatycznymi służącymi wymianie informacji, jak również wydatków odnoszących się do wszelkiej innej pomocy technicznej i administracyjnej, które może ponieść Komisja w związku z zarządzaniem Programem.

Koszty administracyjne, w tym koszty administracyjne ponoszone przez Komisję, nie przekraczają co do zasady 5 % całkowitych kosztów Programu.

6. Kraje uczestniczące pokrywają następujące wydatki:

- a) koszty nabycia, przygotowania, instalacji, utrzymania oraz bieżącej eksploatacji elementów składowych systemów łączności i wymiany informacji nienależących do Wspólnoty, o których mowa w art. 6 ust. 4, oraz
- b) koszty związane ze szkoleniami wstępnymi i ustawicznymi łącznie z kosztami szkoleń językowych dla swoich urzędników.

Artykuł 15

Stosowanie rozporządzenia finansowego

Rozporządzenie finansowe ma zastosowanie do wszystkich dotacji w rozumieniu jego art. 108–120, przyznanych na mocy niniejszej decyzji. W szczególności z beneficjentami zawiera się uprzednią pisemną umowę w rozumieniu art. 108 rozporządzenia finansowego i przepisów wykonawczych do niego, która obejmuje zgodę beneficjentów na audyty przeprowadzane przez Trybunał Obrachunkowy w zakresie wykorzysta-

tania przyznanego finansowania. Audyty takie mogą być przeprowadzone bez uprzedniej zapowiedzi.

Artykuł 16

Kontrola finansowa

Decyzje finansowe oraz wszystkie porozumienia lub umowy wynikające z niniejszej decyzji podlegają kontroli finansowej, a jeżeli to konieczne, audytom przeprowadzanym na miejscu przez Komisję, w szczególności przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz przez Trybunał Obrachunkowy.

ROZDZIAŁ IV

POZOSTAŁE PRZEPISY

Artykuł 17

Komitet

1. Komisję wspiera „Komitet Fiscalis”.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

Artykuł 18

Dalsze działania

Program podlega ciągłemu wspólnemu monitorowaniu prowadzonemu przez kraje uczestniczące i Komisję.

Artykuł 19

Ocena śródkresowa i ocena końcowa

1. Komisja jest odpowiedzialna za dokonanie oceny śródkresowej i końcowej Programu na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 2, oraz w oparciu o inne właściwe informacje. Program jest oceniany pod względem realizacji celów określonych w art. 4.

W ramach oceny śródkresowej dokonywany jest przegląd rezultatów uzyskanych w połowie okresu obowiązywania Programu pod względem efektywności i skuteczności, jak również przegląd dalszej adekwatności celów Programu oraz wpływu działań prowadzonych w ramach Programu. Obejmuje ona również kwestie wykorzystania funduszy, postępów działań następczych i realizacji Programu.

Ocena końcowa koncentruje się na efektywności i skuteczności działań podejmowanych w ramach Programu. Ocenę śródkresową i ocenę końcową publikuje się na stronie internetowej Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

2. Kraje uczestniczące przekazują Komisji następujące sprawozdania oceniające:

a) do dnia 31 marca 2011 r. – śródkresowe sprawozdanie oceniające dotyczące adekwatności, efektywności i skuteczności Programu, oraz

b) do dnia 31 marca 2014 r. – końcowe sprawozdanie oceniające skupiające się na efektywności i skuteczności Programu.

3. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 2, oraz innych istotnych informacji, Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie następujące sprawozdania:

a) do dnia 31 lipca 2011 r. – śródkresowe sprawozdanie oceniające oraz komunikat zawierający informacje na temat stosowności kontynuowania Programu wraz z, tam gdzie to konieczne, odpowiednim wnioskiem, oraz

b) do dnia 31 lipca 2014 r. – końcowe sprawozdanie oceniające.

Sprawozdania te przekazywane są do wiadomości Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów.

Artykuł 20

Uchylenie

Uchyła się decyzję nr 2235/2002/WE z mocą od 1 stycznia 2008 r.

Jednakże decyzja ta nadal reguluje zobowiązania finansowe związane z działaniami realizowanymi na podstawie tej decyzji do czasu ich wygaśnięcia.

Artykuł 21

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 22

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, 11 grudnia 2007 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. LOBO ANTUNES
Przewodniczący